

[Marianne Jelved]

vi har også lært, at hvor der er en vilje, er der en vej.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Nu gik det jo lidt stærkt før i fru Marianne Jelveds indlæg, så jeg skal ikke kommentere det, men vende tilbage til mit spørgsmål til fru Pia Kjærsgaard.

Fru Pia Kjærsgaard har ikke svaret på det spørgsmål, der nu er stillet to gange, om fru Pia Kjærsgaard tager afstand fra hr. Glistrups og fru Jane Oksens udtalelser. Det er ikke det samme som at sige, at det ikke er Fremskridtspartiets politik, fordi det ikke er vedtaget noget sted, eller, som fru Pia Kjærsgaard har sagt, at det må stå for de pågældendes egen regning.

Det er nødvendigt, at fru Pia Kjærsgaard kommer herop og fortæller, om fru Pia Kjærsgaard vil tage afstand fra det eller fru Pia Kjærsgaard tilslutter sig de synspunkter.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Vi har ventet med megen spænding på fru Marianne Jelveds tale, fordi miljøet jo fuldstændig manglede i regeringens åbningstale. Og i begyndelsen holdt fru Marianne Jelved også en tale, der var så køn, at jeg føler mig som lidt af en gnidret bogholder, når jeg nu kommer og spørger, hvor alle de dér kønne ord afspejler sig i den regering, som fru Marianne Jelveds parti jo er med i.

Når fru Marianne Jelved siger, at man vil arbejde for at få det ind, så må jeg sige, at man jo har haft nogle år til det.

Så vidt jeg kunne høre på det, fru Marianne Jelved sagde, skulle vi for det første arbejde for det internationalt. Jeg vil godt vide, hvordan man gør det, altså hvordan regeringen gør det.

Så siger fru Marianne Jelved, at vi i det mindste skal have Brundtlandkommissionens anbefalinger med. Det kan vi da godt være enige om. Men kan vi være bekendt at gå ud i verden med det krav, hvis de overhovedet ikke er med i vores egne ting?

Fru Marianne Jelved siger, at man skal sørge for, at det ikke bliver en sektor for sig selv. Det skal være med i alle de andre områder. Det er vi enige i. Hvor i landbrugslovene, hvor i trafiklovene, hvor for den sags skyld i energilovene,

hvor i industripolitikken, hvor i udenrigshandelspolitikken er miljøpolitikken på det niveau, vi taler om her, indarbejdet i regeringens lovforslag?

Jeg synes, det vil være spændende at få at vide, for fru Marianne Jelved skylder os – en af de vigtige grunde til, at De Radikale skulle være med i den regering, var, at de skulle have lidt indflydelse – at fortælle, om vi har fået noget som helst andet ud af at have De Radikale med i regeringen, end at vi har tabt et grønt flertal i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Det lød, som om fru Marianne Jelved og jeg er fuldstændig enige om, hvad der er det vigtigste, nemlig at skabe de ændringer i strukturen i dansk økonomi, der kan give flere mennesker arbejde og dermed også løse de andre store problemer med for store udgifter til forsørgelse, for store skatter til at betale regningen med. Men jeg tror, der er nogle ovre fra regeringsbænkene, der har besluttet fru Marianne Jelved til at tro, at det oplæg, der kom forleden dag, også lever op til at løse den opgave.

Fru Marianne Jelved var inde på, at regeringens skatteudspil sikrede lettelse til alle, men at de velhavende fik lov til at betale dem selv. Jeg mener, at begge dele er forkert.

Der er ikke lettelse til alle. De lettelse, der tilsyneladende er, de lettelse, der er sat ind for at narre fjenden og ser ud, som om man giver noget i bunden – og hvor det i øvrigt er lykkes at narre hr. Jens Thoft, forstod jeg på fjernsynet forleden dag – bliver spist op af fordyrelser i ganske almindelige lavindkomstfamiliers dagligdag.

Bare det element, der så uskyldigt hedder moms på ejendomsadministration, er ensbetydende med en regning til hver eneste lejerfamilie i det her land på mellem 700 og 1.200 kr. om året. Så det spiser godt og vel lettelse i bunden. Det synes jeg fru Marianne Jelved skal være opmærksom på.

Det andet er, at toppen ikke betaler selv. Det gør den i Socialdemokratiets forslag til, hvordan man kan lave skatteomlægning, men den gør det ikke i regeringens forslag. Det er erhvervslivet, der betaler, hvad enten de er fattige eller rige, med en fordyrelse af deres omkostninger.